

Lech Lecha "Ga voor U uit "
Genesis 12:1-17:27
Jesaja 40:27-41:16
Jozua 7-9

Ga uit!

Er wordt gezegd dat "Een reis van duizend kilometer begint met de eerste stap!" Dat was zonder twijfel zo voor de man Abram, in wiens leven we deze week geïntroduceerd worden.

Er wordt ons zoals bij veel mensen in de schrift, geen boekdelen achtergrond over hem verteld, maar het lijkt wel alsof het leven voor hen pas begint bij een ontmoeting met de stem en de persoon van Elohim. Velen van ons kunnen zich op een bepaalde manier in dit concept vinden en wanneer we achterom kijken zien hoe het leven niets had om over te schrijven tot we Hem ontmoetten.

Abram kreeg enkele zeer duidelijke woorden over wat hem in zijn leven te doen stond. Hij moest zijn verleden achter zich laten en aan een reis beginnen. Er werd hem niet precies gezegd waarheen die reis zou leiden, noch werd hem verteld over de beproevingen die hij onderweg onder ogen zou moeten zien. Er werd hem niet verteld hoe hij zou slagen en falen, neen, er werd hem gewoon gezegd te vertrekken.

Het begin van vers 4 geeft veel inzicht in de man Abram, als er staat: "Toen ging Abram." Dit lijkt een zeer simpele en directe stelling niet waar? Maar was het wel zo eenvoudig als de schrift het lijkt af te schilderen? Was het zo gemakkelijk als we geneigd zijn het te lezen?

Ook al hadden Abram en Saraï op dit moment geen kinderen, vergeet niet dat ze nog steeds gewoon mensen waren, zoals U en ik. Ze hadden familie en een leven. Vergeet niet, Abram is vijfenzeventig jaar oud als hij vertrekt en Saraï is ook geen piepkukken meer! Ze hadden een leven en families waarvan ze afscheid moesten nemen, niet wetend of ze hen ooit nog zouden terugzien - in een tijd zonder telefoons, Face Book en email. In die tijd was vertrekken werkelijk zich van alles uit het verleden afsnijden en het grote onbekende instappen. Het was nogal een opgave, één die Abram in onze huidige levens een plaats van groot respect doet verwerven

"Toen ging Abram." Dit zijn woorden die een beetje meer commentaar verdienen, omdat ze voor ons vandaag een grote boodschap bevatten. Noteer dat er niet staat, "dus overwoog hij de mogelijkheden" of dat hij "er met zijn buurman over sprak." We lezen niet dat hij overleg pleegde met zijn baas, vader, moeder, of voorganger, zelfs niet met zijn vrouw. Abram wist wat hem gezegd was te doen en hij deed het!

Wat een les zit er voor ons vandaag in die drie korte woorden. 'Hoor Zijn stem, sta op en ga voort', zouden woorden moeten zijn die vandaag in onze geesten weergalmen. Maar sommigen zullen zeggen dat ze Zijn stem niet hoorden. Ik daag je uit om 2 Cor.6:17 te lezen voor je nog een woord van deze commentaar verder leest. Wat zeggen deze woorden? Zijn dat niet dezelfde woorden die Abram zoveel jaren geleden hoorde? Misschien ligt het probleem niet bij ons gehoor, maar eerder bij ons verlangen om de eerste stappen van de reis te ondernemen.

Laat me echter iets duidelijk maken. Ik schrijf op dit moment niet over het lichamelijk verlaten van een land of een huis, ook al kan dat uiteindelijk zeer goed mogelijk worden, maar veeleer over stappen nemen om een houding en levensstijl achter te laten.

Vandaag is er steeds meer sprake over een grotere exodus, naar het patroon van de exodus van Abram's eventuele familie in Egypte. Er is nochtans een Joods geschrift dat zegt dat in die exodus slechts twintig procent van de Hebreeën Egypte feitelijk verlieten, terwijl tachtig procent niet wou weggaan, ondanks wat HaShem in dat land had gedaan. Ik weet niet zeker of dat geschrift waar is of niet, maar de menselijke natuur een beetje kennende, lijkt het zeker mogelijk. Als het hoe dan ook waar is, welk verschil is er tussen Abram en het volk dat achterbleef, maar bovendien wat kunnen wij hier vandaag uit leren?

Ik geloof dat de sleutel tot Abram's snelle vertrek is, dat hij de plaats waar hij leefde nooit als zijn thuis beschouwde. Ja, hij mag er dan een huis gehad hebben, een garage voor twee wagens en een hond in de tuin, maar hij beschouwde eerder wat buiten Kanaän, of laten we zeggen Israël lag, nooit als een plaats om thuis te noemen. In feite vertelt het boek Hebreeën ons dat hij het

nooit als thuis zal beschouwen tot het Koninkrijk zal gevestigd zijn en er een stad zal zijn wiens Bouwer en Maker YHWH zelf is. Het verschil in het leven van Abram was gewoon dat hij zichzelf fysiek nooit toeliet of ernaar verlangde om emotioneel gebonden te zijn aan dingen van een gevallen wereld. Abram wist dat "thuis" enkel en waarachtig kon zijn wanneer alle dingen hersteld waren. Dat is waarom hij zo vlug de eerste stap van zijn reis nam. Hij wist dat zijn eerste stap hem niet alleen naar Israel zou leiden, maar dat zijn eerste stap hem naar een Koninkrijk leidde!

Dus wat zouden wij moeten leren van de daden van Abram, nog belangrijker, wat zouden wij moeten doen met deze gedachten in ons eigen leven? Misschien zouden we eerst eerlijk moeten kijken naar hoe gebonden wij zijn aan deze wereld waarin we vandaag leven. Gebruiken we woorden als "Droom Huis", "Werk dat ik altijd wilde", "Succes in het leven"? Wat is onze houding en emotionele band met onze huidige levensstijl en omgeving? Dit zijn gewoon de eerste vragen van een lange lijst die we onszelf vandaag zouden moeten stellen.

Ik denk, dat na wat eerlijk zieleonderzoek, de meesten van ons zullen moeten toegeven dat we niet echt zo klaar zijn als Abram het was om alles achter te laten. Misschien is het tot deze conclusie komen echter de eerste stap in het onszelf voorbereiden op de reis die voor ons ligt.

Nog één laatste gedachte. Kijk deze Shabbat eens rondom je. Niet alleen naar je fysieke bezittingen, maar ook naar de emotionele en religieuze banden die we in dit leven allemaal hebben. Is er iets of iemand dat in onze weg zou staan om de woorden, "Dus, hij ging" uit te voeren?

Mike Clayton www.joinedtohashem.org
Ned.vert. S.Van Goethem